

Tánckoncert több ezer nézővel

Nagy sikert aratott a Szolnoki Szimfonikusok megaprodukciója

A hideg, havazásos idő ellenére is hosszan kigyózott a sor 2013. január 6-án este, Szolnokon, a Tiszaligeti Városi Sportcsarnok előtt. A közel kétezer férőhelyes stadion zsúfolásig megtelt a Naphimnusz című előadásra, amely a Szolnoki Szimfonikusok és a Magyar Állami Népi Együttes különleges, több száz művészt felvonultató, az új esztendő talán legmonumentálisabb produkciójaként hangzott fel.

„Mielőtt elkezdődött volna az előadás, bevallom, tartottam attól, amit látni fogok. Külön-külön természetesen ismertem a fellépőket, és mindegyiket nagyra tartottam már eddig is. A Szolnoki Szimfonikusok a vidékiek közül az egyik legkiválóbb, a Magyar Állami Népi Együttest magam is elkísértem október végén kárpátaljai fellépésükre, a Carmina Burana pedig az egyik nagy, személyes kedvencem. Szerencsére kellemesen csalódtam, a produkció felülmúlta minden elvárásomat.” – mondta a bemutató utáni ünnepi köszöntőjében L. Simon László államtitkár, aki az előadás fővédnöke volt. Azt is hozzátette: „Elvárásolt, magával ragadott, nincs ennél jobb bizonyíték arra, hogy ezekre a művészekre és művészeti csoportokra szükség van hazánkban.”

Valóban merész elképzelésnek tűnt Carl Orff Carmina Burana című művének egyes tételeit párosítani a Pannon freskó részleteivel, a közönség reakciója azonban igazolta a választást.

A Szolnoki Szimfonikusok már 2012 januárjában nagy sikerrel rendeztek hasonló tánckoncertet, akkor a Vox Hungaricus került színre. Tavaly Mihályi Gábor művészeti koncepciója alapján született az előadás, amelyben Liszt II. Magyar rapszódiaja, Kodály Háryjából az Intermezzo, valamint a Kállai kettős is felhangzott Herczku Ágnes bevezető énekével, de a publikum tapsolhatott az Ecséri lakodalmasnak is. A nagy tetszés miatt is a folytatás mellett döntöttek, s ismét rendhagyó produkcióval léptek a közönség elé. A mostani társítást így magyarázta Mihályi Gábor, az est rendező-koreográfusa: „A Carmina Buranában és a Pannon freskóban is a szerelemről, a fiatalságról, a borról és a mámorról, az élet és a balál fenséges barcairól énekelünk”.

FOTÓ: LESCSINSKY ZOLTÁN

Izaki Maszahiro, a rendezvény zenei rendezője pedig a következőket mondta: „A zene elképzei a táncot, a táncnak pedig szüksége van a zenére.”

A kétrészes produkció karakterét a tánc mellett a komolyzenei, a régizenei és a népzenei dallamok határozták meg, s a monumentális, hol sodró hatású, hol lírai jelenségekben az európai, benne a magyar kultúra világunkat formáló hatását idézték meg az előadók.

Már az egyes részletek is hatalmas tapsot kaptak, nem csoda, hiszen remekül szólt a százötven tagúra felduzzasztott kórus, amelyben az Antal Mátyás vezette Nemzeti Énekkar, a Gerenday Ágnes irányította Budapesti Ifjúsági Kórus, a Szolnoki Bartók Béla Kamarakórus vett részt, amelynek Molnár Éva a karigazgatója, de még a Juhász Zsáka Katalin vezette Szolnoki Kodály Zoltán Gyermekkorús is pódiumra lépett. Akárcsak az est másik főszereplője, a Szolnoki Szimfonikus Zenekar, amelyet vezető karmestere, Izaki Maszahiro dirigált. S ezen az esten a muzsikuskok között vendégként a yuzai japán delegáció 4 tagja is játszhatott. A Carmina Burana részleteiben szólistaként lépett színpadra Fodor Beatrix, Horváth István, Ókovács Szilveszter, a Pan-

non freskó zenei részei pedig Herczku Ágnes, Sebő Ferenc és együttese előadásában szólaltak meg. A Magyar Állami Népi Együttes táncosai nemcsak a Pannon freskó részleteiben léptek színpadra, hanem a Carmina Burana O fortuna című, mottoszerűen visszatérő kórustételben is bemutattak egy koreográfiát. A produkció előkészítése közel 24 órát vett igénybe, s mintegy 100 fős technikai személyzet, kellékesek, fodrászok, sminkesek, öltöztetők dolgoztak azon, hogy a publikum minél magával ragadóbb élményt kapjon. Annak ellenére, hogy az előadás sportcsarnokban került színre, a szervezőknek valóban sikerült szinte színpadi körülményeket teremteniük, remek hangosítással, vetítéssel. Mindezt az előadás végén hosszas, álló vastappsal köszönte meg a közönség. S ahogy az ember körbe nézett, nemcsak arról győződhetett meg, hogy valóban zsúfolásig megtelt a kétezer férőhelyes helyszín, hanem az arcokat látva abban is biztos lehetett, a következő tánckoncertnek is meglesz a közönsége. Aki pedig már nem jutott be, az legalább némi képet kaphat az előadásról a szolnoki televízió felvételéből, de a szervezők tervei alapján a Naphimnusból DVD is születik.

R. Zs.